

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИТЯЧОЇ ТЕРАПЕВТИЧНОЇ СТОМАТОЛОГІЇ

Хміль О.В., Хміль Д.О.

Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична
стоматологічна академія» (м. Полтава)

Анотація. У статті окреслюються шляхи удосконалення навчального процесу та підвищення якості викладання дитячої терапевтичної стоматології у вищому медичному навчальному закладі.

Ключові слова. Методи навчання, удосконалення навчального процесу, навчальний матеріал, професійна підготовка.

У сучасному світі знання й інформація породжують нові знання. Отже, забезпечення високоякісної освіти на всіх її етапах і рівнях, оцінювання її результативності та управління якістю – одне з основних завдань сьогодення, яке має не лише педагогічний чи суто науковий контекст, але й соціальний, політичний та управлінський [2, 4].

Структура програм викладання клінічних дисциплін постійно оновлюється і спрямована на всебічне охоплення основних чинників, що впродовж останніх років найбільше впливають на здоров'я населення. Значна увага приділяється вивченню стандартів доказової медицини, питань сімейної медицини, екстреної та невідкладної медичної допомоги.

Поліпшення якості освіти та рівний доступ до неї є одним з головних завдань сучасної державної політики в галузі освіти, національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, умовою реалізації права громадян на освіту [1].

При підготовці лікарів значна увага приділяється клінічному та практичному навчанню, роботі біля крісла пацієнта, формуванню клінічного мислення у студентів. Для забезпечення високої якості професійної підготовки медичних

кадрів конче необхідна наявність гарної клінічної бази. Отже, у періоди проходження клінічної практики велике значення приділяється курації пацієнтів студентами, виконанню контрольного переліку практичних навичок, які підлягають обов'язковому обліку [5].

Викладання певного теоретичного матеріалу водночас включає в себе велику кількість різноманітних прийомів. Чим більше методів використовує викладач, тим значно швидше та ефективніше студенти засвоюють нові знання. Разом з тим, викладач повинен на все життя виробити в студента звичку, яка вкрай необхідна для висококваліфікованого лікаря – постійно вчитися, працювати над собою, бути відданим своїй справі [3].

На нашу думку, удосконалення змісту навчального матеріалу з дисципліни «дитяча терапевтична стоматологія» активно сприятиме формуванню професійного рівня знань студентів-медиків і передбачає:

- якісний відбір теоретичного й практичного матеріалу з чітким виділенням основної базової частини та додаткової, другорядної інформації;
- часовий перерозподіл навчального матеріалу з переформатуванням подання нового матеріалу на початок заняття, коли сприйняття студентів краще й більш активне;
- раціональне дозування навчального матеріалу для багаторівневого опрацювання нової інформації з урахуванням того, що процес пізнання розвивається не за лінійним, а за спіральним принципом;
- забезпечення логічного причинно-наслідкового ланцюга наступності нової і вже засвоєної інформації, активне використання нового матеріалу для повторення та більш глибокого засвоєння вивченого.

Досягненню високих результатів у підготовці висококваліфікованих фахівців сприяє використання активних методів навчання, які дозволяють формувати знання, уміння і навички студентів шляхом залучення їх до активної навчально-пізнавальної діяльності, в результаті чого навчальна інформація переходить в особистісний досвід студентів.

Вживання інтерактивних методів навчання сприяє розвитку творчого мислення у студентів, підвищенню комунікативних навичок, покращує аналітичні здібності та навички презентації, прилюдних виступів студентів. Впровадження нових інформаційних і педагогічних технологій, методів навчання дозволило змінити роль викладача, зробити його не лише носієм знань, але і керівником, ініціатором самостійної творчої роботи студента [5].

Формування умінь і навичок, необхідних для майбутньої фахової діяльності, у тому числі мануальних, здійснюється переважно в результаті включення студентів у активну професійну діяльність, яка змінює їхні основні цільові орієнтири, загальну спрямованість особистості. Велике значення при цьому має не сама діяльність, а нове усвідомлення важливості завдань і цілей, які стоять перед студентом.

Однак, які б методи не застосовувалися, важливим для підвищення ефективності навчання у вищій школі є створення таких психолого-педагогічних умов для студента, коли він може зайняти активну особистісну позицію та повною мірою проявити себе як суб'єкт навчальної діяльності [4].

Нарешті, слід підкреслити роль викладача в ролі помічника і тренера в освоєнні знань, оптимальному використанні часу та інформаційних ресурсів при підготовці до практичних занять [1, 2, 5].

Посилення викладання професійної підготовки, а також вивчення методів проведення наукових досліджень, використання активних методів навчання, широке використання інформаційних технологій спонукають кожну кафедру до розширення як матеріально-технічного забезпечення так і до підтримки всієї інфраструктури клінічної бази на високому рівні.

Література

1. Булах І.Є. Система управління якістю медичної освіти в Україні / І.Є. Булах, О.П. Волосовець, Ю.В. Вороненко та ін. – Донецьк: Арт-Прес, 2003. – 212 с.
2. Казаков В.Н. Болонские реформы в высшем медицинском образовании Украины: достижения, проблемы, перспективы / В.Н. Казаков,

- А.Н. Талалаенко, М.Б. Первак // Університетська клініка. - 2007. - №2. - С. 3-7.
3. Клименко Н. А. Опыт изучения медицинского образования в США. Функции и структура медицинских учебных заведений / Н. А. Клименко // Медицина сьогодні і завтра. – 2004. – №1. – С. 201-210.
 4. Основні засади розвитку вищої освіти України / За ред. І.О. Вакарчука. Частина 4. - К.: Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2008. - 173 с.
 5. Поляченко Ю.В. Медична освіта у світі та в Україні / Ю.В. Поляченко, В.Г. Передерій, О.П. Волосовець та ін. – Київ : Книга плюс, 2005. – 383 с.